

Rühm: 1

Standard nr:326

Originaalstandard avaldatud FCI: 22.08.2017
Tõlge kinnitatud EKL juhatuses: 12.05.2022

LÕUNA-VEENE LAMBAKOER
(YUZHGORUSSKAYA OVCHARKA)

PÄRITOLU: Venemaa

KASUTUS: Karja- ja valvekoer. Seda tõugu kasutati karjakaitseks; nad täitsid edukalt valve ülesandeid ja kaitsesid territooriumi..

F.C.I. KLASSIFIKATSIOON: Rühm 1 Lamba- ja karjakoerad (v.a. Šveitsi karjakoerad).

Alarühm 1 Lambakoerad

Töökatsseteta

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE: Lõuna-Vene lambakoera eellasteks on ajalooliselt arvatud habemega jämeda struktuurilise karvkattega koerad, kes toodi Hispaaniast koos peenevillaste lammastega lõunapoolsetesse stepiregioonidesse. Seda fakti mainib 1830. aastal Peterburgis välja antud XXVI Vene Impeeriumi seaduste köide. Need liikuvad keskmise suurusega koerad, nähes välja nagu kaasaegsed Gos d'Atura Catala koerad, olid võimelised koguma kokku lambad ja neid kaitsma. Need koeras toodi Hispaaniast ja paaritati kohalike karjakoerte ja hurtasid meenutavate koertega, kes olid selles piirkonnas olnud koos lammastega juba antiiksetel aegadel. Hiljem levisid need ristandkoerad laialt Venemaa lõunapoolsetes regioonides ja nad olid tuntud ka välismaal, läänepoolsetes riikides või Euroopas kui „Vene lambakoer”. 1867 anti Pariisi Maaailmanäitusel kuldne auhind Vene lambakoerale tema ilu eest. Tegelik valik algas aga 1898, Krimmis, Askania-Nova piirkonnas, Saksa päritolu vene paruni Mr. Friedrich von Falz-Fein maavaldustes. Tema oli isik, kes andis tõule tema kaasaegsed tüüpilised tunnused ja nimetas selle tõu lõuna-vene lambakoeraks. Mitmed ristamised kohalike hurtadega viisid kõrguse lisandumise ja valge värvuse domineerimiseni lisades kergust kehaehituse ja muutes rinnakorvi lamedamaks, sarnaselt kiirelt jooksvatele koertele. See lisas koertele ka üles tõmmatud kõhu ja suurema taganurgituse. Viimased tüüpilised kehaehituse jooned ja nimetuse lõuna-vene lambakoer määrati tõule NSVL perioodil varastel 1930ndatel, kui kinnitati tõu esimene standard. Lõuna-vene lambakoera on lihtne pidada ning nad kohanevad kergelt erinevate kliimaatiliste tingimustega tänu nende vastupidavusele. Nad on alati valmis kaitsma oma omanikke ja nende vara. Need koerad on erakordselt lojaalsed ja pühendunud oma omanikele, kuid samal ajal ei tohiks oodata, et lõuna-vene lambakoer on sõbralik võõrastega.

ÜLDMULJE: lõuna-vene lambakoer on suuruselt üle keskmise kuni suur koer, mõõdukalt pika kehaga, ent mitte jässakas, tugeva luustiku ja kuivade jõuliste lihastega. Sugupooltunnused on hästi arenenud, isased on massiivsemad emastega võrreldes ning neil on suurem pea. Ülajoon on tõule iseloomulik tunnus; see moodustab kerge kaare landmel. Keha, pea, jäsemed ja saba on kaetud jämedakoelise, pika, tiheda ja paksu karvaga mis loob petliku ettekujutuse kohmakusest ja raskest koerast, kuigi tegelikkuses on lõuna-vene lambakoer kiire ja vilgas koer.

OLULISED PROPORTSIOONID:

- Kehapikkus ületab 10-12% turjakõrguse. Emased on veidi pikemad kui isased.
- Pea pikkus on ligikaudu 40% turjakõrgusest.
- Koonu- ja koljupikkuse suhe on ligikaudu 5:6
- Künarnuki kõrgus maast on veidi üle poole turjakõrgusest.

KÄITUMINE/ISELOOM: tasakaalukas, enesekindel ja iseseisev. Lõuna-vene lambakoer on pühendunud oma omanikule, ent usaldamatu ja valvas võõraste suhtes. Lõuna-vene lambakoer on ideaalne valvekoer nii karja valvamiseks kui omaniku ja tema vara kaitsmiseks.

PEA: pea on piklik, kiilukujuline kitsenedes ninapeegli suunas.

PEAPIIRKOND:

Kolju: mõõdukalt lai lameda laubaga. Kuklaluu ja põsesarnad on hästi arenenud. Laup ja koonuselg on küljelt vaadatuna paralleelsed.

Üleminek laubalt koonule: vaevumärgatav.

NÄOPIIRKOND:

Koon: veidi lühem kui kolju, hästi täidetud silmade all ja veidi kitsenev nina suunas.

Koonuselg on sirge.

Ninapeegel: must ja suur. Hooajaline ninapigmenti heledamaks muutumine nisukarva (biskviit) ja kahvatutel elevandiluuvärvi koertel on lubatud, kuid siiski ninapeegli piire peab jääma mustaks.

Mokad: kuivad, tihkelt liibuvad ja mustad.

Lõuad/hambad: lõuad on tugevad ja jõulised, käärhambumus. Hambad on suured, valged ja paigutatud tihedalt üksteise kõrvale. Täielik hambavalem, 42 hammast. Topelt P1 on lubatud. Lõikehambad on juurtelt ühel joonel. Murdunud lõikehambaid ei loeta veaks, kui hambumus on tuvastav.

SILMAD: mandlikujulised, ei ole suured, ettepoole vaatavad, laia asetusega. Värvus varieerub tumedast kuni heleda pruunini. Tumedad silmad on eelistatud. Silmalaud kuivad, liibuvad, pigmenteerunud.

KÕRVAD: madala asetusega, keskmise suurusega, kolmnurksed, liibudes vastu põske. Kaetud paksu karvkattega.

KAEL: kuiv, lihaseline, keskmise pikkusega, horisondiga võrreldes 40 kraadise nurga all, ovaalse kujuga.

KERE

Ülajoon: ülajoon moodustab kerge kaare landme kohal muutes selle ülajoone kõrgeimaks punktiks.

Turi: vaevu väljendunud.

Selg: mõõdukalt lai ja pikk, lihaseline, tugev, sirge.

Lanne: keskmise pikkusega, mõõdukalt lai, lihaseline, kergelt kaarduv ja paindlik.

Laudjas: keskmise pikkusega ja lai, lihaseline, veidi laskuv. Laudjakõrgus on sama või 1-2 cm suurem kui turjakõrgus.

Rindkere: keskmiselt lai ja võrdlemisi sügav. Roided on veidi lamedad. Esirind on veidi eespool õlaliigest.

Alajoon: laieneb küünarnuki tasemel ja kõhujoon mõõdukalt tõusev.

SABA: keskmise paksusega, ei ole kõrge asetusega, ulatub vähemalt kannaliigeseni ja võib lõppeda poolringi või konksuga. Saba viimased 2-3 lüli on sagedasti kokku kasvanud. Rahulikus olekus on saba all, samuti puhkehetkel; valvelolekus ja liikumisel võib tõusta kuni ülajooneni ja viimane kolmandik võib veidi ülespoole kaarduda, kuid ei tohi kunagi kaarduda seljale või selga puudutada.

IÄSEMED

ESIÄSEMED :

Üldmulje: lihaselised ja sirged eest vaadatuna, paralleelsed ja mõõdukalt laia asetusega.

Õlad ja õlavarred: abaluu ja õlavars on pikad, kaldu asetusega ja ligikaudu võrdse pikkusega moodustades 100 kraadise nurga.

Küünarvarred: sirged, ovaalse läbilõikega, vertikaalse asetusega.

Küünarnukid: suunatud tahapoole.

Randmeliigesed: tugevad ja kuivad

Kämblad: tugev, mõõduka pikkusega ja veidi kaldu külgvaates.

Esikäpad: ovaalse kujuga, tugevad ja kompaktsed. Igat värvust küüned ja padjandid on lubatud.

TAGAJÄSEMED

Üldmulje: lihaselised, sirged, paralleelsed tagantvaates ja veidi laiema asetusega kui esijäsemed. Tagajalad ei tohi olla liiga kaugel kere taga.

Reied: pikad, laiad, hästi lihaselised.

Sääred: pikad, pikkuselt võrdsed reiega, kaldus asetusega.

Põlveliigesed: hästi nurgitunud.

Kannaliigesed: hästi nurgitunud, kõhetud, lamedad ja laiad.

Kannad: tugevad, kuivad, võrdlemisi pikad, asetatud veidi keha alla, ilma lisavarvasteta, välja arvatud juhul kui nende eemaldamine on vastavas riigis keelatud.

Tagakäpad: ovaalse kujuga, tugevad ja kompaktsed. Igat värvust küüned ja padjandid on lubatud.

LIIKUMINE: vaba ja tasakaalus. Tüüpiline liikumisviis on kerge ja maadhaarava pika sammuga esiosa poolt ning tugeva tõukega tagant. Traavis liiguvad esijalad sirgjooneliselt lähenedes veidi kere pikiteljele, pea asetus on ülajoonega sama. Liikudes on laudjas turjaga samal joonel või veidi kõrgemal. Liikudes painduvad jäsemete liigesed vabalt mõlemas suunas.

NAHK: pingul, ilma igasuguste voltide või lõtvusteta. Lubatud on igasugune naha pigmenteerumine, välja arvatud nina, silma ja moksaservad, mis peavad olema musta pigmendiga.

KARVKATE

Karvkate: rikkalik. Karvakte on peal, kehal, jäsemetel ja sabal peaaegu sama pikkusega. Paks ja pikk karv peal moodustab kulmud, vuntsid ja habeme. Koonuselg on samuti karvkattega hästi kaetud. On soovituslik, et isastel on lakk.

Karvkatte kvaliteet: pikk (mitte vähem kui 10 cm), karm, paks, jämedakoeline ja sorakas, veidi laines või murtud. Pealiskarv on peal ja jäsemetel veidi õhem ja mitte nii jämeda struktuuriga. Aluskarv on pehme, pikk, paks ja heleda värvusega.

Täielikult välja kammitud aluskarvaga või hooldamata pulstunud karvkate ei ole soovitav.

Värvus: valge, valge kollaka varjundiga, valge halliga, nisukarva (biskviit) või kahvatud elevantiluu karva laigud. Halli, kahvatu elevantiluu värvusega koertel võib olla valge märgis peal ja koonul ning ka valged märgised kaelal.

Laigulise värvuse puhul peaksid märgised olema heledamas toonis ja neil ei tohi olla selget piirjoont. Lõpplik karvakatte värvus kujuneb välja vanuses 18-24 kuud ja seetõttu kutsikate ja noorte koerte värvused võivad olla veidi intensiivsemad.

SUURUS JA KAAL

Turjakõrgus:

Isased: mitte alla 66 cm

Emased: mitte alla 62 cm

Suuren kasv on eelistatud eeldusel, et kehaehitus on suurepärase proportsioonidega.

Kaal:

Isased: mitte alla 35 kg

Emased: mitte alla 30 kg

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest ja selle mõjust koera tervisele ja heaolule.

- Turjakõrgus alla 66 cm isastel ja alla 62 cm emastel.
- Lühike või liialt pikk kere.
- Isasetüüpi emased.
- Hooajaline ninapigmendi heledamaks muutumine.
- Osaline (mitte rohkem kui 10%) silmalau pigmendipuudus.
- Liigne või ebapiisav ülajoone kaardumine landme kohal.
- Ebapiisavalt arenenud esirind.
- Ebapiisav nurgistus esi- ja tagaosas.
- Ebapiisav tasakaal liikumisel.

RASKED VEAD:

- Turjakõrgus alla 64 cm isastel või alla 59 cm emastel.
- Kerge, rohmakas või lõtv kehaehitus, lühikesed jalad.
- Emasetüüpi isased.
- Turi on märgatavalt kõrgem kui lanne.
- Kõrge asetusega kael
- Kollased ("röövlinnu") silmad.
- Lõtvunud mokad või silmalaud
- Osaliselt pigmenteerumata silmalaud
- Väikesed hambad. Suured vahed hammaste vahel. Lõikehambad ei ole ühel joonel.
- Puudub kaks või rohkem PM1 (M3 ei võeta arvesse).
- Kõhredel rippuvad kõrvad.
- Kitsas, lame rinnakorv.
- Kaardunud selg.
- Lühike, horisontaalne või järsult laskuv laudjas.
- Saba on juurest suunatud pea poole ning puhkab seljal ja/või saba on kaardus seljal. Saba ripub liikumatult alla.
- Sirgevõitu nurgistus ees ja/või taga.
- Liialt nurgistunud taga.
- Hõredad karvad koonuseljal, lühike ja/või hõre ehiskarv koonul, vähene vunts või habe. Aluskarva puudumine.
- Sirge, pehme pealiskarv. Siidine karv mis hoiab seljal lahku.
- Intensiivsed laigud, ebapiisavalt arenenud karvkatte värvus peale 2 eluaasta täitumist.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Agressiivsed või üldiselt arad koerad.
- Füüsilise või käitumise poolest ebanormaalne.
- Igasugune kirurgiline või kosmeetiline sekkumine.
- Tõutüübi puudumine.
- Ruudukujuline kehaehitus.
- Ümar kolju.
- Sinised, rohelised või valgendatult valged silmad või erivärvilised silmad. Entroopium.
- Igasugune kõrvalekalle normaalsest käärhambumusest. Hammaste puudumine (välja arvatud PM1 ja M3).
- Lühike karvkate. Tihedad lokid või nõõrdunud karvkate ükskõik millisel kehaosal. Karvkate tihedalt lamandunud vastu pead ja jäsemeid.
- Must, punane, hallikaspruun, sinine, pruun või kolmevärviline (tricolor). Intensiivselt märgatav mask või sadul.
- Täiesti pigmendita silmalaud, roosa või täpiline ninapeegel, roosad huuled.
- Loomulikult lühike (bobtail) või kupeeritud saba.
- Külgliikumine, küliskäik.

MÄRKUS:

- Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.
- Aretuses tuleb kasutada ainult funktsionaalselt ja kliiniliselt terveid tõutüübile vastavaid koeri.